

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2271/2556

พนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่โจทก์ นางเพย กาสूरียะ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 33, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 3 ใช้รถยนต์ของกลางเป็นยานพาหนะไปซื้อผักกาดขาวมาใช้ช้อนเร้นเมทแอมเฟตามีนของกลาง และพาจำเลยที่ 5 และที่ 6 ซึ่งมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายไปส่งที่ศาลาพักผู้โดยสาร อันเป็นการใช้รถยนต์ของกลางในการกระทำความผิดหรือให้ได้รับผลในการกระทำความผิดโดยตรงอันจะพึงรับตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 102 และ ป.อ. มาตรา 33 (1)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งหกตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 102 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 4, 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91, 371 ริมเมทแอมเฟตามีนและของกลางอื่นทั้งหมด จำเลยทั้งหกให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งหกมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสอง (เดิม), 66 วรรคสอง (เดิม), 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ลงโทษประหารชีวิต และจำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 371 การกระทำของจำเลยที่ 2 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน เรียงกระทงลงโทษ ฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 1 ปี ฐานพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับใบอนุญาต เป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 เดือน จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพข้อหา มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต เป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 6 เดือน ส่วนข้อหาพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมและสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสาม คงจำคุก 4 เดือน เมื่อรวมโทษของจำเลยที่ 2 ทุกกระทงแล้ว คงให้ประหารชีวิต ริมเมทแอมเฟตามีนและของกลางอื่นทั้งหมด จำเลยทั้งหก อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 ในข้อหา มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย คำนวณคดีกระบะหมายเลขทะเบียน พ - 4531 ลำพูน

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 2 เครื่อง และเงินสด 24,000 บาท แก่เจ้าของ นอกจากนี้แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์และจำเลยที่ 3 ถึงที่ 6 ฎีกา ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา จำเลยที่ 6 ถึงแก่ความตาย ศาลฎีกามีคำสั่งให้จำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ 6 ออกจากสารบบความ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้โต้เถียงกันในชั้นนี้รับฟังเป็นยุติว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง เจ้าหน้าที่ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและเจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยทั้งหกได้ พร้อมยึดเมทแอมเฟตามีน 26,000 เม็ด รถยนต์กระบะ ยี่ห้อมิตซูบิชิ หมายเลขทะเบียน พ - 4531 ลำพูน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ยี่ห้อโมโตโรล่า หมายเลข 0 1473 3029 และยี่ห้อโนเกีย หมายเลข 0 1951 9683 รวม 2 เครื่อง เงินสด 24,000 บาท ถุงปุ๋ย อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนเป็นของกลาง สำหรับจำเลยที่ 2 เกี่ยวกับความผิดฐานมีและพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนโดยไม่ได้รับใบอนุญาตยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ส่วนที่โจทก์ฎีกาขอให้ริบทรัพย์สินของกลางว่า รถยนต์กระบะของกลางเป็นยานพาหนะที่จำเลยที่ 3 ใช้ไปซื้อฝักกาดขาวมาซ่อนเร้นเมทแอมเฟตามีนของกลางบางส่วนและพาจำเลยที่ 5 ซึ่งซุกซ่อนเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ที่ตัว กับจำเลยที่ 6 ซึ่งถือถุงปุ๋ยที่บรรจุฝักกาดขาวดังกล่าวไปส่งที่ศาลาพักผู้โดยสาร อันเป็นการใช้รถยนต์กระบะของกลางโดยตรงในการกระทำความผิดหรือให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามฟ้อง โทรศัพท์เคลื่อนที่ 2 เครื่อง ของกลาง ก็ยึดได้จากจำเลยที่ 1 และที่ 3 ทันทีหลังจากพบการกระทำความผิดและยังพบกระดาดจดหมายเลขโทรศัพท์ของจำเลยที่ 3 จากจำเลยที่ 5 จึงเชื่อได้ว่าเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในการติดต่อดำเนินการกระทำความผิดระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 3 และเงินสด 24,000 บาท ก็ยึดได้จากจำเลยที่ 3 และที่ 4 ทันทีหลังจากยึดได้เมทแอมเฟตามีนของกลาง จึงเชื่อได้ว่าจำเลยที่ 1 และที่ 2 นำเงินจำนวนดังกล่าวไปชำระหนี้บางส่วนให้แก่จำเลยที่ 3 และที่ 4 เป็นค่าจัดหาเมทแอมเฟตามีนของกลาง อันเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดหรือได้ใช้ในการกระทำความผิดนั้น เห็นว่า แม้โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งหกในความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย แต่พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบได้ความว่า จำเลยที่ 3 ใช้รถยนต์กระบะของกลางเป็นยานพาหนะไปซื้อฝักกาดขาวมาใช้ซ่อนเร้นเมทแอมเฟตามีนของกลาง และพาจำเลยที่ 5 และที่ 6 ซึ่งมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายไปส่งที่ศาลาพักผู้โดยสาร อันเป็นการใช้รถยนต์กระบะของกลางในการกระทำความผิดหรือให้ได้รับผลในการกระทำความผิดโดยตรง อันจะพึงรับตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 102 และประมวลกฎหมายอาญามาตรา 33 (1) ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ไม่ริบรถยนต์กระบะของกลาง ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ส่วนโทรศัพท์เคลื่อนที่และเงินสด 24,000 บาท นั้น แม้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 เป็นตัวการร่วมกับจำเลยที่ 3 ถึงที่ 5 กระทำความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย แต่ทางนำสืบของโจทก์ก็ไม่ปรากฏว่ามีการติดต่อกันทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลางทั้ง 2 เครื่อง ดังกล่าว หรือเงินสดนั้น จำเลยที่ 3 ได้มาอย่างไร ดังนั้น โทรศัพท์เคลื่อนที่ 2 เครื่องกับเงินสด 24,000 บาท ของกลาง ย่อมมิใช่ทรัพย์สิน ซึ่งจำเลยที่ 1 และที่ 3 ได้ใช้ หรือจำเลยที่ 3 ได้มาโดยได้กระทำความผิดตามที่โจทก์ฟ้อง จึงไม่อาจริบทรัพย์สินของกลางตามที่โจทก์ฎีกาและเห็นควรคืนให้แก่เจ้าของ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยเพียงบางส่วน ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นบางส่วน ส่วนฎีกาของจำเลยที่ 3 ถึงที่ 5 ฟังไม่ขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีสำหรับจำเลยที่ 1 และที่ 2 ไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ริบรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน พ - 4531 ลำพูน ของกลาง นอกจากนี้แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค

องค์คณะ

ชัยยุทธ ศรีจำนงค์ · อนันต์ ชุมวิสูตร · สมชาติ ธัญญาวิณิชกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2271/2556>